

alt Udbytte af Aktier nedbringes i samme Forhold som Renteniveauet. Provenuet heraf anvendes til at holde mindre Formueejere skadeløse for Indtægtsnedgang fremkaldt ved denne Lov.

Endvidere indføres, ligeledes ved særlig Lov, en Nedsættelse af Formuebeskatningen, der staar i Forhold til den nedsatte Afkastningsevne.

§ 11.

Overtrædelse af de i denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder.

Bøderne tilfalder Statskassen.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med de givne Forskrifter, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring.

Afsnit III.

Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme.

§ 12.

For Paaligning af Ejendomsskatter i samtlige Sognekommuner fastsættes en Maksimums-Promille, der for hver Kommune udregnes af Statistisk Departement efter følgende Regler:

For hver Kommune udregnes Gennemsnitstallet af de Beløb, der i Femaaret fra 1909—10 til 1913—14 (begge Aar medregnet) har været paalignet som Ejendomsskat, og derefter beregnes den Promille, som dette Gennemsnitsbeløb har udgjort af den samlede skattepligtige Ejendomsskyldværdi inden for Kommunen efter Vurdering til Ejendomsskyld i 1909. Den nævnte Promille afrundes til nærmeste hele Tal.

§ 13.

Fra og med Finansaaret 1939—40 maa det samlede Beløb, der i hver Sognekommune paalignes som samlet Ejendomsskat (Ejendomsskyld + Grundskyld), ikke overstige det Beløb, der fremkommer ved at anvende den i Henhold til § 12 fundne Maksimums-Promille paa Kommunens til enhver Tid tilstedeværende samlede skattepligtige Ejendomsskyldværdi (jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 1 og Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 § 3).

For de sønderjyske Sognekommuner gælder som Maksimums-Promille Gennemsnittet af samtlige de i det øvrige Land i Henhold til § 12 for Sognekommuner udregnede Maksimums-Promiller.

§ 14.

For hver Amtsradsreds foretages af Statistisk Departement en Beregning som den i § 13 for samtlige Sognekommuner indførte.

Fra og med Finansaaret 1940—41 maa det Beløb, der i hver Amtsradsreds udskrives som samlet Ejendomsskat, ikke overstige 2,5 pro mille af den til enhver Tid tilstedeværende samlede skattepligtige Ejendomsværdi (Grundskyldværdi + skattepligtig Ejendomsskyldværdi).

Amtet, for hvilke den i Henhold til 1ste Stykke udregnede Gennemsnits-Promille overstiger 2,5, er dog berettigede til for Finansaaret 1940—41 at fastsætte Grundskylds- og Ejendomsskylds-Promillen paa Grundlag af nævnte Gennemsnits-Promille; men denne skal da inden for et Tidsrum af højst de 3 følgende Finansaar aarlig nedbringes med mindst $\frac{1}{3}$ af Forskellen mellem denne og 2,5.